

A Fővárosi Ítéltábla a **felperes jogi képviselőjének neve, címe** által képviselt **felperes neve, címe** felperesnek - a **alperes jogi képviselőjének neve** jogtanácsos által képviselt alperes neve (**alperes címe** alperes ellen érvénytelen elálláson alapuló követelés korlátozása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2020. szeptember 3. napján kelt 33.P.22.021/2019/22. számú ítéletével szemben a felperes által 23. szám alatt előterjesztett fellebbezés alapján meghozta az alábbi

Í t é l e t e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 150.000 (százötvenezer) forint másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak az adóhatóság külön felhívására 2.500.000 (kétfmillió-ötszázezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a felek között létrejött támogatási szerződés alapján kifizetett 40.780.205 forint tőke és ennek kamatai felperessel szembeni érvényesítésétől, továbbá kötelezze az alperest arra, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal részére adók módjára történő behajtás céljából kiadott megkeresését vonja vissza. Kérte továbbá az alperes perköltségben való marasztalását.
- [2] Az érvényesíteni kívánt jogát a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régí Ptk.) 320. § (3) bekezdésében, a 2007-2013. programozási időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alapból, az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 4/2011. (I.28.) Kormányrendelet (Korm.rendelet) 90. § (3) és (4) bekezdésében, továbbá a régí Ptk. 5. § (1) és (2) bekezdésében jelölte meg. Állította, hogy az alperesnek a támogatási szerződéstől való elállása fogalmilag kizárt, az visszaélésszerű, mivel a támogatási szerződésben vállalt kötelezettségét a felperes teljesítette, amely folyamat irreverzibilis, az elállást követően az eredeti állapotot nem lehet helyreállítani. Ezért az alperes a szerződést csak a jövőre nézve szüntethette volna meg. Állította továbbá, hogy a szerződés ex tunc hatályú megszüntetése és a támogatás teljes összegének visszakövetelése aránytalanul súlyos szankciónak minősül.
- [3] Az alperes kérte a kereset elutasítását. Állította, hogy a projekt fenntartási időszaka 2015. november 28-tól 2020. november 27-ig tartott, a felperes azonban 2018. július 1. napjától végelszámolási eljárás alatt áll, ezért 2018 szeptember 27. napján kelt döntésével az alperes szabálytalanságot állapított meg, amely határozat 2018. november 20. napján jogerőre emelkedett. Ezt követően 2019. január 14-én kelt nyilatkozatával elállt a támogatási szerződéstől és benyújtotta a hitelezői igényét a végelszámolási eljárásban. A felperessel szemben folytatott végelszámolási eljárás a cég fennmaradásával megszüntetésre került, azonban a felperes visszafizetési kötelezettségének nem tett eleget, ezért követelésének adók módjára történő behajtása érdekében intézkedett. Hivatkozott a 1083/2006/EK Tanácsi rendelet 60., 70., és 57. cikkében, a támogatási szerződés 2.2 pontjában és az Általános Szerződési Feltételek (ÁSzF) 7.1.3., 10.2., 10.6. és 10.7. pontjaiban foglaltakra. Kifejtette, hogy a felperes nem tett eleget a projekt fenntartására vonatkozó kötelezettségének, továbbá a

dokumentumokat 2020. december 31. napjáig meg kellett volna őriznie, ez azonban a végelszámolási eljárás miatt nem volt biztosított. Hangsúlyozta, hogy a szabálytalansági döntés jogerőre emelkedett, a felperes azt nem vitatta, jogorvoslattel nem élt ellene. Rámutatott arra, hogy a felperes a végelszámolást alapítója útján maga határozta el, tehát felróhatóan az ő önhibájából került sor a támogatási szerződéstől történő jogszerű elállásra.

- [4] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 500.000 forint perköltséget, továbbá a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására a Magyar Állam javára 1.500.000 forint eljárási illetéket.
- [5] Határozatának tényállásában megállapította, hogy a felek között támogatási szerződés jött létre 2013. szeptember 9. napján történő hatályba lépéssel, amely alapján a felperes 53.110.100 forint összegű vissza nem térítendő támogatásra vált jogosulttá. A felperes részére a projekthez kapcsolódóan 41.753.353 forint támogatást utaltak át. A projekt fenntartási időszaka 2015. november 28. napjától indult, amely 2018. november 27. napjáig tartott. A felperes 2018. július 1. napjától végelszámolási eljárás alatt állt, ezért az alperes 2018. szeptember 27. napján kelt döntésével szabálytalanságot állapított meg, amellyel szemben a felperes jogorvoslattel nem élt. 2019. január 14. napján a támogatási szerződéstől az alperes elállt és benyújtotta hitelezői igényét a folyamatban lévő végelszámolási eljárásban. A felperes végelszámolását 2019. március 4. napján törölték a cégjegyzékből.
- [6] Az elsőfokú bíróság határozatának jogi indokolásában utalt a régi Ptk. 319. § (1) - (3) bekezdésére, 320. § (1) - (3) bekezdésére és az 5. § (1) és (2) bekezdésére, továbbá a Korm.rendelet 94. § (3) (4) bekezdésére, valamint a támogatási szerződés 3.3.4. pontjában és 3.3.5. pontjában, és az ÁSZF 7.4. e) pontjában foglaltakra.
- [7] Megállapította, hogy a felperes a fenntartási időszak alatt megszegte az ÁSZF 7.4. e) és 10.2. pontjában foglaltakat, valamint a 7.1.3. a) pontját is, mivel a kedvezményezett felperes már nem felelt meg a pályázati feltételeknek, hiszen a fenntartási időszak alatt végelszámolási eljárás alá került. Megállapította, hogy a szabálytalansági eljárásban hozott döntés ellen a felperes nem élt jogorvoslattel, továbbá az elállás vele való közlését követően határozta el a végelszámolási eljárás megszüntetését. Az alperes joggal feltételezhette azt, hogy a felperes nem tud eleget tenni a szerződésben vállalt kötelezettségeinek, mivel az alperes eljárását nem kifogásolva a végelszámolási eljárást azt követően is tovább folytatta.
- [8] A kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény értelmében megállapította, hogy a felperes kis- és középvállalkozásnak minősül, ezért az irányadó fenntartási időszak 3 év, amely 2015. november 28. napján indult. Nem osztotta az alperes védekezését a dokumentumok őrzésére vonatkozó kötelezettség körében, mivel a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 111. § (3) bekezdése alapján a végelszámoló köteles a végelszámolás idején gondoskodni a cég iratainak őrzéséről.
- [9] Nem osztotta a felperes azon álláspontját, hogy mivel az alperes az általa nyújtott szolgáltatásokat nem tudja visszaszolgáltatni, jogszerűen elállási jogot sem gyakorolhat. E körben rámutatott arra, hogy a támogatási szerződések kapcsán gyakorolható elállási jog a támogatás visszafizettetéséhez kapcsolódik.
- [10] Kiemelte, hogy a felperes által kért határozott kereseti kérelem még annak alapossága esetén sem

lenne teljesíthető, mivel a felperes által megjelölt jogszabályok alapján nem kérhető az alperesi eltiltás és a megkeresés visszavonása, a kereseti kérelemnek az elállás érvénytelenségének megállapítására kellett volna irányulnia.

- [11] A perköltségről a Polgár Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (új Pp.) 81. § (1)-(2) bekezdése, valamint 83. § (1)-(2) bekezdése alapján döntött. Az alperesi jogi képviselő által költségfelszámításban előterjesztett költséget a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet (IM rendelet) 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelte, és - figyelemmel az alperes által előterjesztett beadványok és a tárgyalási napok számára - azt összesen 500.000 forintban állapította meg.
- [12] A felperes fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a keresetben foglaltaknak való helyt adást akként, hogy a Fővárosi Ítéltábla tiltsa el az alperest a támogatási szerződés alapján kifizetett 40.780.205 forint tőke és ennek kamatai felperessel szembeni érvényesítésétől, továbbá kötelezze az alperest arra, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal részére adók módjára történő behajtás céljából kiadott megkeresését vonja vissza. Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását kérte, harmadlagosan az alperes részére megállapított perköltség mérséklését. Kérte továbbá az alperes másodfokú perköltségben való marasztalását.
- [13] A tényállás körében álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem megfelelően értékelte a keresetlevélhez F/4. alatt csatolt záró helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyvben foglaltakat, amelyből megállapítható, hogy a felperes a támogatási szerződés 4. mellékletében elvárt szakmai eredményeket a projekt során teljesítette, az igénybe vett támogatási összegekkel elszámolt, azt az összeget pedig, amellyel technikai hiba miatt nem megfelelően tudott elszámolni, visszafizette az alperes részére. Rámutatott arra, hogy a felperes 2019. február 25. napján határozott a végelszámolás megszüntetéséről és az alperes ezt követően, 2019. március 26. napján kelt levelében értesítette a felperest a követelésének behajtása érdekében tett intézkedésekről. Hangsúlyozta, hogy az alperes az elálló nyilatkozatában akként nyilatkozott, hogy az ÁSZF 7.4. e) és 10.2. pontja alapján bekövetkezett szerződésszegés miatt került sor az elállásra.
- [14] Utalt az új Pp. 172. § (3) bekezdésében foglaltakra és kifejtette, hogy a megállapítási kereset előterjesztésének akkor lett volna helye, ha az alperesi elállás folytán jogsérelem még nem következett volna be a felperes oldalán. Ezzel szemben az alperes a követelésének érvényesítése végett már megkereste a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt, amely a felperes bankszámláját megterhelte, azonban annak behajtása sikertelen volt. Álláspontja szerint ezért a perben a keresetben megjelölt típusú marasztalás kérhető, amely a megállapításra vonatkozó kereseti kérelem egyidejű előterjesztését kizárja. Rámutatott arra, hogy az előterjesztett kereseti kérelemmel összefüggésben az elsőfokú bíróság az eljárás során nem hatott közre abban, hogy azt megfelelően terjessze elő. Utalt az új Pp. 370. § (4) bekezdésében továbbá a 369. § (4) bekezdésében foglaltakra, és kérte, hogy az Ítéltábla végezze el a helyes anyagi pervezetést. Amennyiben úgy ítéli meg, hogy a perben a marasztalási kereset előterjesztésének van helye, úgy az új Pp. 384. § (2) bekezdés a) pontja szerint az ügy érdemében döntve az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és a keresetnek adjon helyt, vagy az új Pp. 384. § (2) bekezdés b) pontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül.
- [15] Az elsőfokú ítélet anyagi jogszabályba ütközése tekintetében utalt a régi Ptk. 320. § (3) bekezdésében foglaltakra. Hangsúlyozta, hogy az alperes a támogatási szerződéstől való elállást az ÁSZF 7.4. e) és 10.2. pontjaira alapította. A régi Ptk. egyértelmű szabályt állapít meg arra vonatkozóan, hogy a fél mikor gyakorolhatja a szerződésen alapuló elállási jogát. Hangsúlyozta,

hogy a felperes által a támogatási szerződésben vállalt és teljesített kötelezettség visszafordíthatatlan folyamatok sokaságából áll, a projekt megvalósítása irreverzibilis, azt az alperes visszaszolgáltatni nem tudja, ezért szerződésen alapuló elállási jogát nem gyakorolhatta jogszerűen. Az elsőfokú bíróság tehát jogszabálysértő módon alkalmazza a régi Ptk. 320. § (3) bekezdését, a megállapított tényekből az új Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja alapján az a helyes jogi következtetés vonható le, hogy az alperes szerződésen alapuló elállási jogát nem gyakorolta jogszerűen.

- [16] Állította, hogy a felperes a végelszámolást megszüntette, a projekt dokumentációját megőrizte és rendelkezésre tartja, az elsőfokú ítélet tehát tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a szabálytalanságot a felperes nem állította helyre, ennél fogva az új Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja szerint a tényállás felülbírálandó.
- [17] Hangsúlyozta, hogy az alperes a szabálytalansági eljárásban a döntését a szabálytalansági eljárás mellőzésével hozta, ezért a Korm.rendelet értelmében a felperest jogorvoslati jog nem illette meg. Az elsőfokú bíróság ítéletében tehát tévesen jelöli meg a jogorvoslati jog kimerítésének hiányát az elállás jogszerűségének alátámasztásaként, e körben utalt az új Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjában foglaltakra.
- [18] A régi Ptk. 5. § (1) és (2) bekezdésére való hivatkozással kifejtette, hogy a felperes a támogatást az alperes által is többször ellenőrzött, jogszerűen vette igénybe. A projektet a felperes megvalósította, a visszakövetelt összegeket szabályszerűen használta fel, az alperes a felperes által nyújtott szolgáltatást semmilyen formában nem tudja visszaszolgáltatni. Ennélfogva, az alperes által gyakorolt elállási jog csorbítja a felperes törvényes érdekeit és az alperest juttatja illetéktelen előnyökhöz. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében nem fejtette ki, hogy az alperes az elállási jogát rendeltetésszerűen gyakorolta. E körben utalt az új Pp. 369. § (3) bekezdés e) pontjában foglaltakra.
- [19] Minderre figyelemmel, álláspontja szerint megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság ítélete érdemben nem helyes, ezért annak az új Pp. 383. § (2) bekezdés alapján a fellebbezési kérelemben foglaltak szerinti megváltoztatásának van helye.
- [20] Utalt az új Pp. 266. § (1) bekezdésében foglaltakra és hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítás nélkül fogadta el az alperes azon állítását, hogy nem volt számára más lehetőség, mint a támogatási szerződéstől való elállás. Az alperes nem tett nyilatkozatot arra sem az eljárás során, hogy a projekt megvalósítására tekintettel vizsgált-e más szankciót. Az alperes állítása, az elsőfokú ítélet egyik döntő indoka, amely alapján megállapítható, hogy az ügy érdemi döntésére kihatott az, hogy az elsőfokú bíróság részletes tény- és jogelőadások hiányában elfogadta azt, hogy az alperes számára nem volt más alkalmazható szankció, mint a támogatási szerződéstől való elállás. E körben hivatkozott az új Pp. 381. § - ában foglaltakra, és hangsúlyozta, hogy amennyiben az eljárási szabályok megsértése a másodfokú eljárásban nem orvosolható, kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését.
- [21] Az elsőfokú bíróság által az alperes számára megállapított perköltség összegével összefüggésben rámutatott arra, hogy az alperes a perfelvétel során ellenkérelmet nyújtott be és a bíróság felhívására egyetlen egyoldalas válasziratot terjesztett elő. Álláspontja szerint, az elsőfokú bíróság által megjelölt csökkentett mértékű munkadíj sem áll arányban az alperesi jogi képviselő által ténylegesen kifejtett munkával, ezért az alperes elsőfokú perköltségének a mértékét az IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján kéri mérsékelni.

- [22] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását.
- [23] Álláspontja szerint, a projekt számszerűsíthető szakmai eredményeinek teljesítése nem eredményezi a teljes projekt szerződésszerű teljesítését, mivel a szerződésben foglalt garanciáknak is eleget kell tennie a felperesnek annak érdekében, hogy kizárható legyen az Európai Unió vagy Magyarország költségvetésének sérelme vagy annak veszélye. Ennél fogva, az alperesnek a fenntartási időszak folyamán is vizsgálnia kell az előírt kötelezettségek teljesítését. Mivel felperes 2018. július 1-től végelszámolás alatt állt, működésének tervezett megszüntetése a fenntartási időszak vége előtt egyértelműen veszélyeztette a fenntartási időszakra előírt kötelezettségek teljesítését. E körben utalt a támogatási szerződés 3.4. pontjában foglaltakra.
- [24] Hangsúlyozta, hogy 2018. október 24. napján kelt döntésével, a Korm.rendelet 84. § (5) bekezdés b) pontja alapján szabálytalansági eljárás mellőzésével megállapította a szabálytalanságot, amiről a felperest értesítette. A szabálytalansági eljárás mellőzésével történő döntés nem eredményezi a felperes jogorvoslati jogának elvonását, pusztán azt a célt szolgálja, hogy a végrehajtási eljárásban a hitelező igényét mihamarabb bejelenthesse, ezzel növelve a követelés megtérülésének esélyét.
- [25] Kifejtette, hogy a jogerős szabálytalansági döntés alapján 2019. január 14-én elállt a támogatási szerződéstől, egyúttal követelését a végelszámolásba bejelentette. Álláspontja szerint a felperes nem hivatkozhat alappal arra, hogy nem ismerte a támogatási szerződésben vállalt kötelezettségeit, amelyet a végelszámolási eljárás megindításakor teljes mértékben figyelmen kívül hagyott. Megsértette továbbá a Korm.rendelet 36. § (1) bekezdésében előírt együttműködési kötelezettségét is azzal, hogy a végelszámolási eljárás megindításáról az alperest nem értesítette. Hangsúlyozta, hogy a végelszámolási eljárás lezárására nem került sor akkor sem, amikor szabályosan kézbesítette felperes számára a szabálytalansági eljárás során hozott döntés jogerejéről szóló tájékoztatást, valamint az elállást. Álláspontja szerint a felperesnek a támogatási jogviszonyhoz történő hozzáállása, mulasztásai és tevőleges magatartása vezetett arra, hogy az alperes az elállás jogkövetkezményét érvényesítette.
- [26] Kifejtette, hogy a támogatási jogviszony jellegét tekintve, nem tipikus polgári jogviszony, abban közjogi elemek is megtalálhatók. Annak lényegi tartalmát, a Korm.rendelet, valamint az Államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény és annak végrehajtásáról szóló Kormányrendelet adják, amelyre egyébként a támogatási szerződés 7.2. pontja is utal. Ennélfogva az atipikus polgári jogviszony részletszabályait a speciális uniós források felhasználására vonatkozó Korm.rendelet tartalmazza, a Polgári Törvénykönyv kizárólag kiegészítő szabályozást nyújt, amit a támogatási szerződés 7.13. pontja is rögzít. Kifejtette, hogy az alperes a támogatási szerződést meghatározott szakmai tevékenység elvégzése érdekében kötötte azzal, hogy azt a szabályszerű megvalósítás esetén az Európai Unió felé eredményként lejelenthesse és a támogatási összeget a bizottság felé elszámolhassa. Mivel a támogatási szerződés előírásai nem teljesültek maradéktalanul, - szabálytalansági eljárás keretében is megállapítva - az alperes elállása megalapozott, hiszen a projekt egyáltalán nem számolható el az Európai Bizottság felé. Utalt a Korm.rendelet 103. §-ában foglaltakra, és hangsúlyozta, hogy az kifejezetten az elállás alkalmazását helyezi kilátásba a felperes végelszámolása esetén, alperes tehát a szabálytalanság során egyéb szankciót nem alkalmazhatott volna.
- [27] A fellebbezés nem megalapozott.
- [28] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, döntése az alábbi kiegészítéssel felel meg

a jogszabályoknak.

- [29] A Fővárosi Ítéltábla elsődlegesen a felperes kereseti kérelmének előterjeszthetőségét vizsgálta. A felperes kereseti kérelmében érvényesített jogként a régi Ptk. 320. § (3) bekezdését, a Korm.rendelet 90. § (3) és (4) bekezdését, és a régi Ptk. 5. § (1) és (2) bekezdését jelölte meg. A felperes által érvényesíteni kívánt jog a felek között létrejött támogatási szerződés megszüntetésének alapjául szolgáló alperesi elállás jogszerűségének vizsgálatára irányult. Maga a felperes is a keresetváltoztatást tartalmazó válasziratában hangsúlyozta (4.3. pont), hogy a bíróságnak abban kell állást foglalnia, hogy a konkrét esetben az alperes elállhatott-e a támogatási szerződéstől és az elállást jogszerűen gyakorolta-e. Ehhez képest a felperes kereseti kérelmében az alperes eltiltását kérte a felperessel szemben fennálló követelése érvényesítésétől. A kereseti kérelem tehát nem az elállás jogszerűtlenségének megállapítására, hanem a felperessel szemben indult adóvégrehajtási eljárás megakasztására, megszüntetésére irányult, azaz a felperes nem az érvényesített jogából következő polgári jogi igényt érvényesít.
- [30] Ahogyan arra az alperes is hivatkozott fellebbezési ellenkérelmében a támogatási szerződés egy atipikus polgári jogi szerződés, abban a polgári jogi és közjogi elemek keverednek. Ugyanis a közpénz felhasználásnak a módját a lebonyolításban részt vevő szervezet egy hatósági eljárásban ellenőrzi, erről hatósági döntést hoz, amely ellen - a fellebbezésben foglaltakkal szemben, ahogyan azt egyébként az F/8 alatt csatolt irat is tartalmazza - jogorvoslatnak van helye, a megállapított szerződésszegés jogkövetkezménye azonban jelen esetben polgári jogi jogkövetkezmény, a szerződéstől való elállás. A támogatási szerződéstől történő elállás jogszerűsége polgári peres eljárás keretében vizsgálható, a támogatott fél jogainak megóvása végett szükséges az elállás jogszerűtlensége tárgyában az új Pp. 172. § (3) bekezdésnek megfelelő megállapítási kereset, a felperes a polgári perben mást nem követelhet (BH2019.227.). Megalapozatlan a felperesnek a fellebbezésében a megállapítási kereset kizártságára való hivatkozása, ugyanis annak az új Pp. 172. § (3) bekezdésében rögzített eljárásjogi feltételei fennállnak, hiszen az elállás jogszerűtlenségének megállapítása a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása érdekében szükséges, marasztalást pedig nem kérhet a felperes tekintettel arra, hogy az adóhatóság által érvényesített inkasszó nem vezetett eredményre.
- [31] A fentiek szerint tehát a felperes nem az érvényesített jogából következő polgári jogi igényt terjesztette elő, kereseti kérelme az anyagi jogi igényéből nem következik. A következtetlen kereset előterjesztése esetén a bíróságnak ugyan közre kell hatnia a megfelelő kérelem előterjesztésének érdekében, jelen esetben azonban a Fővárosi Ítéltáblának nem áll fenn anyagi pervezetési kötelezettsége, mivel a másodfokú bíróság anyagi pervezetése alapjául szolgáló, az új Pp. 369. § (4) bekezdésében rögzített eljárásjogi feltételek nem állnak fenn arra is figyelemmel, hogy az anyagi pervezetést az új Pp. 364. §-a alapján alkalmazandó 237. § (5) bekezdése értelmében a felek kérelmének és a jogállításának korlátain belül kell gyakorolni, azaz az anyagi pervezetésnek nem célja a keresetváltoztatás. A bíróság anyagi pervezetéséből következő keresetváltoztatásra egyébként a másodfokú eljárás során az új Pp 373. § -ában rögzített szabályok nem is adnak lehetőséget. A Fővárosi Ítéltábla e körben annak is jelentőséget tulajdonított, hogy a felperes a fellebbezésében kifejezetten érvelt kereseti kérelme előterjeszthetőségével összefüggésben.
- [32] A fentiekből annak megállapítása is következik, hogy a felperes kereseti kérelme - annak alapjául szolgáló, megfelelő érvényesített jog hiányában - megalapozatlan, ezért az elutasítandó. Ez egyben azt is eredményezi, hogy a felperes által kifejtett, bizonyítással összefüggő eljárásjogi szabálysértésre való hivatkozás sem alapos.

- [33] A Fővárosi Ítéltábla megalapozatlannak tartotta a felperes fellebbezését az alperesnek járó perköltség mérséklése tárgyában is. Az elsőfokú bíróság az IM rendelet 3. § (6) bekezdésének megfelelően mérsékelte az I. rendű alperesnek járó elsőfokú perköltséget arra is figyelemmel, hogy az alperes az eljárás során kétféle perfelvételi iratot, továbbá az érdemi tárgyalás során is egy iratot terjesztett elő, továbbá két tárgyaláson jelen volt. Az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség az alperesi képviselő munkájával arányban áll, figyelemmel a pertárgy értékére alapján az IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja szerint megállapítható és az alperes által költségjegyzékben ennek megfelelően felszámított perköltség összegszerűségére is.
- [34] Minderre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a - fenti eltérő indokokkal - az új Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [35] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az új Pp. 364. § alapján alkalmazandó 83. § (5) bekezdése értelmében viseli az alperesnek e másodfokú eljárás során felmerült költségét. A Fővárosi Ítéltábla az alperesnek az IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján járó másodfokú perköltségét az IM rendelet 3. § (6) értelmében mérsékelte 150.000 Ft-ra arra is figyelemmel, hogy az alperesi képviselő másodfokú tárgyaláson nem jelent meg. Az illetékre kiterjedő költségfeljegyzési joggal rendelkező felperes az új Pp. 101. § (1), 102. § (1) bekezdése és a 83. § (5) bekezdése értelmében köteles a másodfokú eljárás során felmerült, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdésének megfelelő fellebbezési eljárási illetéket viselni.

Budapest, 2020. január 13.

. Darákné dr. Nagy Szilvia sk.
a tanács elnöke

Dr. Sági Zsuzsanna sk.
előadó bíró

Takácsné dr. Kükáló Judit sk.
bíró